

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ก

กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ฉบับปรับปรุง) มีบางมาตราที่น่าสนใจและสะท้อนถึงความพยายามในการยกระดับคุณภาพและระบบการศึกษาของประเทศ อาทิ

มาตรา 9 ความหมาย

ระบบการศึกษาแห่งชาติ เป็นระบบเอกภาพ ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาในโรงเรียน และการศึกษานอกโรงเรียนเคียงคู่กันไปในทุกชั้น ทุกระดับการศึกษา ซึ่งมีเนื้อหาหลักสูตรและสถานะเทียบเท่ากัน ระบบการศึกษาแห่งชาติแบ่งเป็นชั้น และระดับการเรียนต่าง ๆ ตั้งแต่การศึกษาก่อนวัยเรียนจนถึงการศึกษาชั้นสูงการใช้คำว่า "การศึกษาชั้นสูง" แทนคำว่า "การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย" ก็เพื่อจะให้ครอบคลุมการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญา ที่เรียนภายหลังที่จบการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือที่เรียกว่าการศึกษาระดับสามัญศึกษาแล้ว เป็นการให้ความสำคัญแก่การศึกษาระดับนี้ที่ถือกันว่าเป็นกำลังคนระดับกลางและพื้นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจ

มาตรา 10 เนื้อในของการศึกษาในระบบโรงเรียน

เนื้อในของระบบการศึกษาแห่งชาติตามรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียนประกอบด้วย (ก) การศึกษาก่อนวัยเรียน (ข) สามัญศึกษา (ค) อาชีวศึกษา (ง) การศึกษาชั้นสูง โดยการสร้างระบบการศึกษาแห่งชาติขึ้นมาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อำนวยความสะดวกให้ประชาชนบรรดาเผ่าได้มีเงื่อนไขเข้าเรียน หากมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาตนเองเพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศให้เจริญก้าวหน้า

มาตรา 11 เนื้อในของการศึกษานอกระบบโรงเรียน

การศึกษานอกระบบโรงเรียนมีเนื้อหาและชั้นเรียนเหมือนกับการศึกษาในโรงเรียน แต่วิธีการ เวลา และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแตกต่างจากการศึกษาในโรงเรียน

การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นรูปแบบการหนึ่งของการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งมีเนื้อหากว้าง และไม่จำกัดขอบเขตทั้งในด้านการเรียน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในหลายวิธีรวมทั้งผ่านสื่อต่าง ๆ ซึ่งไม่จำกัดเวลาเนื้อหา และสถานที่เรียน

มาตรา 15 เนื้อหาของการศึกษาก่อนวัยเรียน (ปฐมวัย) ต้องรับประกันให้เด็กมีการขยายตัวและพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจ มีความรู้เบื้องต้นในการพูด การเขียน การอ่าน การฟัง การดู การวาดรูป รู้รักพ่อแม่ รักครู รักผู้นำ รักประเทศชาติ

ธรรมชาติ ความสะอาด สร้างให้เด็กมีพรสวรรค์ ปฏิบัติงานให้นักให้เด็กรักการเรียน และเตรียมตัวเข้าเรียนต่อในชั้นประถมศึกษา

มาตรา 17 ประถมศึกษา เป็นการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสายสามัญศึกษามีกำหนดเวลาเรียนคือ ห้าปีทั้งนี้เพื่อรับประกันให้ผู้เรียนมีความรู้ทั่วไปทางด้านวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ-สังคม และมนุษยศาสตร์ มีความสามารถในการฟัง การอ่าน การพูด การดู การถาม การเขียนภาษาลาว และการคำนวณ รู้รักษาสุขภาพรักษาความสะอาด รักสิ่งแวดล้อม และรู้ศิลปวัฒนธรรมลาว เรียนภาษาต่างประเทศโดยเริ่มจากชั้นประถมศึกษาปีที่สามขึ้นไป

ประถมศึกษาสมบูรณ์ เป็นการศึกษาระดับบังคับสำหรับพลเมืองลาวทุกคนที่มีอายุตั้งแต่หกปีขึ้นไป โดยที่รัฐบาลและองค์การปกครองท้องถิ่นมีความรับผิดชอบวางมาตรการที่เหมาะสมเพื่อรับประกันให้คนลาวเป็นต้น เด็กทุกคนที่อยู่ในวัยเรียนมีโอกาสเข้าเรียนอย่างทั่วถึง สังคม ชุมชน ผู้ปกครอง ต้องรับประกันให้เด็กทุกคนได้เรียนจนจบชั้นประถมศึกษา

มาตรา 18 มัธยมศึกษา เป็นการศึกษาต่อจากชั้นประถมศึกษาขึ้นไป ซึ่งมีหน้าที่ให้ความรู้ทั่วไปและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นเพื่อการศึกษาต่อ หรือ การประกอบอาชีพตามความเหมาะสม

มัธยมศึกษา ประกอบด้วย มัธยมศึกษาตอนต้น และ มัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งมีกำหนดเวลาเรียน สี่ปี มีหน้าที่ให้ความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาลาว คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ-สังคม ระเบียบกฎหมาย คอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ เทคนิคและวิชาชีพ ส่วนมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นการศึกษาที่ต่อเนื่องจากการเรียนการสอนจากมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งกำหนดเวลาเรียน สามปี มีหน้าที่ยกระดับ และขยายเนื้อหาที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากนี้ยังต้องลงลึกบางวิชาเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและพรสวรรค์ของผู้เรียน

รัฐบาล องค์การปกครองท้องถิ่น องค์การทางสังคม ชุมชน และผู้ปกครองของนักเรียนมีความรับผิดชอบลงทุน พาหนะ วัสดุและอุปกรณ์ เครื่องทดลอง สื่อการเรียนการสอนให้แก่มัธยมศึกษาตามเรียกร้องต้องการที่จำเป็น

มาตรา 20 โครงสร้างของอาชีวศึกษา

อาชีวศึกษาประกอบด้วย:

1. วิชาชีพขั้นต้น เป็นการศึกษาวิชาชีพชำนาญงานสำหรับนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป ใช้เวลาเรียนตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี
2. วิชาชีพขั้นกลาง เป็นการศึกษาวิชาชีพสำหรับนักเรียนที่เรียนจบวิชาชีพขั้นต้น มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ใช้เวลาเรียนสองหาสามปีในหลักสูตรปกติ และหนึ่งหาสองปีสำหรับการศึกษาวิชาชีพ (ฝึกงาน) ตามหลักสูตรต่อเนื่องหรือเชื่อมต่อไป
3. วิชาชีพขั้นสูง เป็นการศึกษาวิชาชีพในระดับวิทยาลัย ศูนย์การศึกษา หรือ สถาบันการศึกษา เทียบเท่าวิทยาลัย ซึ่งรับเอานักเรียนที่จบวิชาชีพขั้นกลาง มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป ใช้เวลาเรียนสองถึงสามปีในหลักสูตรปกติ และหนึ่งถึงสองปีสำหรับการศึกษาวิชาชีพ (ฝึกงาน) ตามหลักสูตรต่อเนื่องหรือเชื่อมต่อไป

มาตรา 22 โครงสร้างการศึกษาขั้นสูง (ระดับอุดมศึกษา)

การศึกษาขั้นสูง (ระดับอุดมศึกษา) ประกอบด้วยระดับต่าง ๆ ดังนี้

1. อนุปริญญา ใช้เวลาศึกษาสองหาสามปีสำหรับหลักสูตรปกติ และหนึ่งปีครึ่งขึ้นไปสำหรับหลักสูตรต่อเนื่องหรือเชื่อมต่อไป
2. ปริญญาตรี ใช้เวลาศึกษาสี่ปีขึ้นไปสำหรับหลักสูตรปกติ และหนึ่งปีขึ้นไปสำหรับหลักสูตรต่อเนื่องหรือเชื่อมต่อไป
3. หลังปริญญาตรี ศึกษาเจาะลึกแขนงการหรือเชี่ยวชาญ ใช้เวลาศึกษาหนึ่งปีขึ้นไป สำหรับคนที่เรียนหลักสูตรปริญญาโทต่ำกว่าสองปี และคนที่เรียนเชี่ยวชาญหลังปริญญาตรีตั้งแต่สามปีขึ้นไปได้กำหนดแยกต่างหาก
4. ปริญญาโท เป็นการศึกษาต่อจากปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ใช้เวลาศึกษาสองปีขึ้นไป
5. ปริญญาเอก เป็นการศึกษาต่อจากปริญญาโทหรือเทียบเท่าขึ้นไป ใช้เวลาศึกษาสามปีขึ้นไป

มาตรา 23 สถานที่ศึกษา

สถานที่ศึกษาเป็นที่ดำเนินการเรียนการสอน ทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน ประกอบด้วยหลายชั้นเรียนนับตั้งแต่เรียนเลี้ยงเด็ก โรงเรียนอนุบาล จนถึงสถาบันการศึกษาขั้นสูงทั้งภาครัฐและเอกชน

ในระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยม และอาชีวศึกษาวิชาชีพขั้นต้น วิชาชีพขั้นกลาง เรียกว่า โรงเรียนหรือ ศูนย์การศึกษา

ในระดับอาชีวศึกษาระดับวิชาชีพชั้นสูง และการศึกษาชั้นสูง เรียกว่า สถาบันการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยวิทยาลัย หรือ มหาวิทยาลัย ตามขนาด หลักสูตรการเรียนการสอน และการค้นคว้าวิจัยวิทยาศาสตร์

มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาต้องเป็นเอกภาพกันทั่วประเทศ สำหรับท้องถิ่นใดที่มีลักษณะพิเศษจุดเด่นเฉพาะ และภูมิปัญญาที่โดดเด่นก็สามารถกำหนดเข้าเป็นหลักสูตรของตนได้

มาตรา 31 การอนุมัติหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาทุกชั้น ทุกระดับ และทุกรูปแบบในระบบการศึกษา แห่งชาติต้องได้รับการอนุมัติและประกาศใช้โดยกระทรวงศึกษาธิการ

สำหรับหลักสูตรการศึกษาเฉพาะท้องถิ่นที่ได้กำหนดไว้ตามมาตรา 28 ของกฎหมายฉบับนี้ต้องได้รับการอนุมัติจากแผนกศึกษาแขวง (จังหวัด) และนคร ภายหลังที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรวิชาเฉพาะของแขนงการ ต้องผ่านการค้นคว้าศึกษาจากแขนงการ นั้น ๆ ก่อนนำเสนอกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้อนุมัติ